

ТЕОДОР РОМАНОВИЧ: „РАДВАМ СЕ, ЧЕ СЪМ В СТРАНАТА НА ПЕВЦИТЕ“

Оперният оркестър сътвори а настройването. На диригентския пулт се качва млад човек и усмихнато поздравява. Славянска реч, славянска непосредственост и простота. Оркестрантите изведнаж му се доверяват и между тях и югославския гост-диригент настъпва оная близост, която позволява на хората да се разбират от половин дума.

Пресвирва се не цялата партия на „Риголето“. Добрият диригент знае възловите места, които дават физиономията на спектакъла и в тях прокарва своята интерпретаторска концепция. Така е и в случая. Оркестърът реагира отзивчиво, с разбиране на жеста му и само тук-

таме се налагат спирания, за да се направят някои нюанси. Там където ролята на оркестъра е прост акомпанимент на певците, диригентът затананиква техните партии. От щрайха обаче му спестяват това усилие. Няколко души подеват партията на съответния певец. Наистина съвсем дребна услуга, но все пак признак на дружелюбно внимание.

При тази атмосфера на взаимни разбираня, репетицията протича естествено бързо, експедитивно, резултатно. За петълни два часа оркестрантите са вече свикнали с жеста и са опознали концепцията на госта. Диригент-

(Следва на стр. 3)

ТЕОДОР РОМАНОВИЧ: „РАДВАМ СЕ, ЧЕ СЪМ В СТРАНАТА НА ПЕВЦИТЕ“

(Продължение от стр. 1)

гът Теодор Романович благодарн.

След репетицията се срещнахме с югославския диригент за кратък разговор. От него научихме някои подробности за живота и музикалната му кариера. След завършването на Консерваторията в Белград, той става диригент на операта в Сараево, където работи вече пет години. Едновременно с това е доцент в Музикалната академия в Сараево, диригент е на местната филхармония и на Радиооркестъра. Освен това нашият гост е и председател на Съюза на музикалните артисти в Югославия. В отговор на въпросите, които му зададохме относно установените контакти между оперите в Сараево и Русе, др. Романович заяви:

— Неотдавна нашият диригент Борис Хинчев, заедно с трима певци гастролираха в Сараевската опера. Аз съжалявам, че по това време бях във Франция и не можах да ги чуя, но за техния голям успех и досега се говори в нашата музикална общественост. Ние връщаме тяхната визита с надеждата, че това е само първата крачка към установяване на много по-широк взаимен контакт.

През май тази година нашият оперен колектив ще гостува в София и в Пловдив. Искам да вирам, че ще можем и с Русе

да направим на взаимни начала разменни гостувания на целите колективи.

Аз отчасти познавам музикалния живот на България. Тук бях преди три години по покана на Комитета за културни връзки с чужбина и присъствах на Националния преглед на вашите симфонични оркестри. Оттогава имам високо мнение за симфоничното дело във вашата страна. Но напоследък ми откриваме България и като страна на певците. Когато български певци имат гастрети у нас, към тях се проявява изключителен интерес. При това некам да подчертая не само красотата на гласовете, но и високата певческа култура, която дава българската вокална школа.

Първите ми впечатления от русенските певци, хор и оркестър са отлични. Много ми е драго, че ще мога да дирижирам русенската опера, която разполага с богат ансамбъл, с тъй даровити артисти, такъв добър оркестър и толкова школуван хор. Като всички артисти, аз и моите другари се възбудваме за доверечния спектакъл. Много ми се ще той да е успешен, за да заслужи одобрението на вашата публика, чието мнение високо ценим. За мене като оперен диригент няма по-голямо удоволствие от това да гостувам в страната на певците.